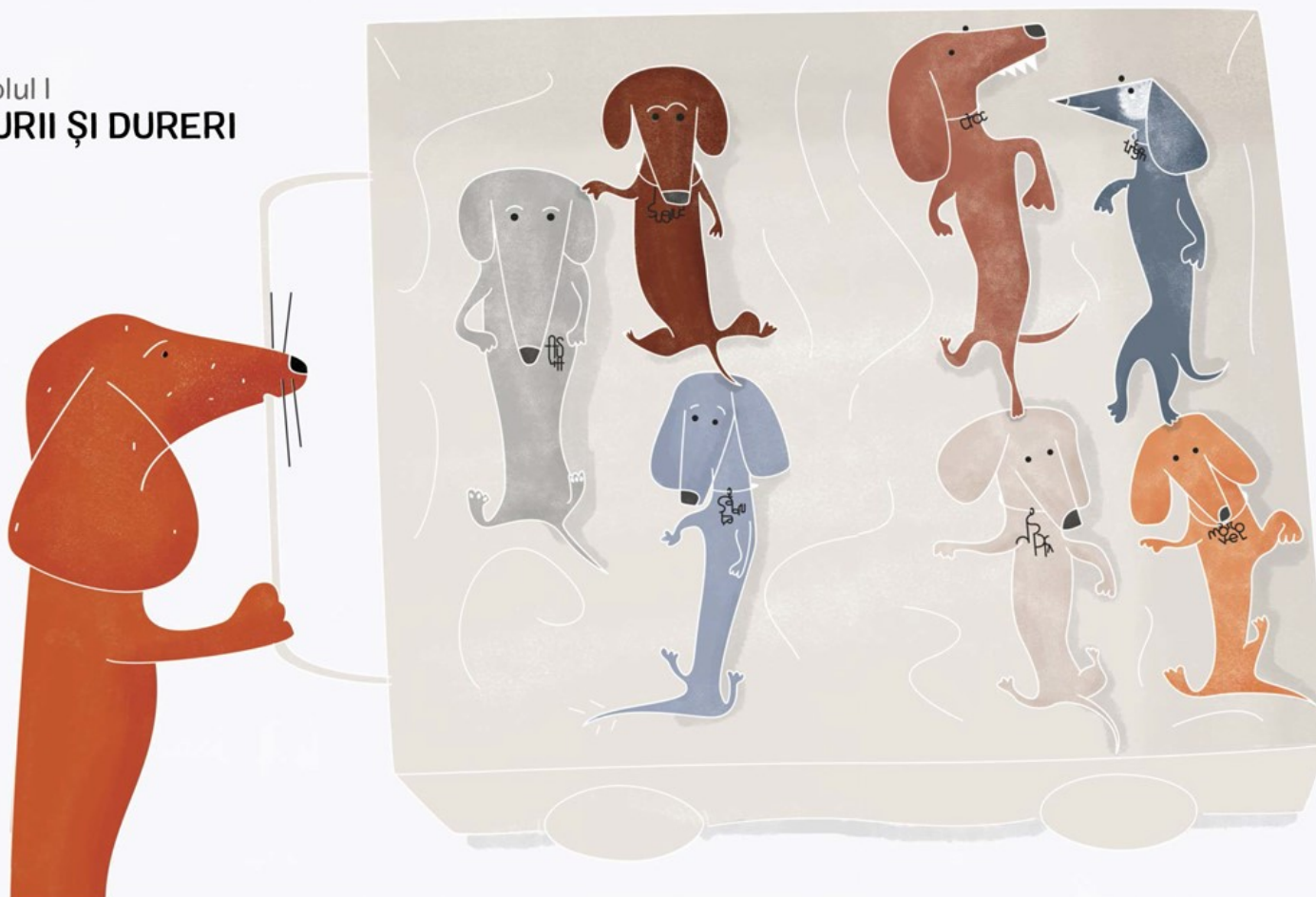

Capitolul I BUCURII ȘI DURERI

Roșcată-ca-Arama
(asta e mama)
a născut, într-o zi, șapte pui
în toate nuanțele, de la negru la gălbui;
de fapt, patru căței și trei cățelușe,
care de care mai jucăuși și mai jucăușe.

Au fost botezați fiecare
cu nume corespunzătoare...
la ce? – la caracteristicile lor de mai târziu,
care, din prima zi, nu prea se știu,
dar eu, în calitate de autor,
le știu caracteristicile-n viitor
și deci i-am botezat în felul următor:

*Sugiuc** (e de culoarea dulcelui cu-același nume);
Croc (are colții cei mai ascuțiți din lume);
Trigon (capul lui e un triunghi isoscel);
Marcovel (e portocaliu și al patrulea cățel);
Nisipica (e, firește, ca nisipul la culoare);
Săbiuța (are o coadă amenințătoare);
Nasulina (are cel mai lung bot
și și-l bagă în toate și peste tot).

*Cine nu cunoaște-acest cuvânt cu lipici
să facă bine să-i întrebe pe bunici.

Capitolul II UNDE-A AJUNS TRIGON?

(În loc de răspuns, la această întrebare vă voi da o rețetă dietetică pentru șoricari:

Se ia întâi un morcov crud
și, de la capul nord la sud,
se unge cu un pic de unt.
Se toacă-apoi mărunt-mărunt,
și-n străchinuță se presară
puțin tarhon de astă-vară.
Se pune supă - nu fierbinte -
și pâine moale cât cuprinde.)

PROLOG

*Uite-i cum stau în jurul meu
și latră: „Tot amâni mereu
să scrii povestea cu «Roșcata».
Ea trebuia să fie gata
de... când? Nici nu mai ținem minte!
Oare-ai rămas fără cuvinte?
Despre doi pui de tigru-ai scris.
Despre Miorlau și Pis-pis-pis
și despre Nică fără frică...
dar despre noi, la o adică,
foarte puțin. (Din când în când,
câte un vers, câte un rând.)*

*Ce-i asta? Ce cusur avem?
Nu-ngăduim acest sistem
meschin și discriminator –
căci Șoricarii, rasa lor...”
...Și dă-i cu lauda de sine.
Dar tu, copile, știi prea bine
ce mutră are-un șoricar
sau dacă, poate, n-ai habar,
să ți-i descriu: bot lung, o coadă
tot lungă – așa, ca să se vadă,
două urechi, tot lungi, dar – hau! –
ce scurte, strâmbе labe au!
În plus, mai au și nouă negi.
(Sunt cam bizari, nu poți să negi...)*

*Drept să vă spun, nu știu dacă această rasă
e frumoasă sau e caraghioasă,
dar mie-mi place (chiar dacă-ar fi slută)
și, cum se știe, gusturile nu se discută.*

*Și, cu acestea,
începem de-a binelea povestea.*

EPILOG

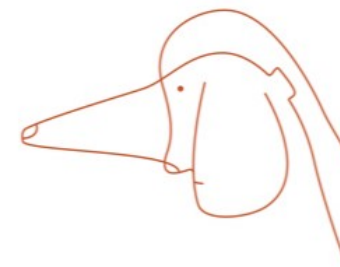

Si-așa, cu vorbe mici și mari,
am scris și despre șoricari,
orgoliile lor uriașe
mai potolindu-le în fașe.

De fapt, ei sunt drăguți și blânzi,
deși, la orele de prânz,
ar fi în stare chiar să-și muște
stăpânii pentru trei găluște.

Dar eu, de fapt, copii, am vrut
– și-am declarat de la-nceput –
să vă amuz cu-o povestire
despre codița lor subțire,
despre lăbuțe, despre negi,
despre urechile cam blegi
și despre alte trăsături,
de care ai putea să juri
că-adeseori se întâlnesc
chiar și la neamul omenesc.

Dar, cum m-am pomenit deodat'
– și zău că nu m-am așteptat!
că-n cartea asta e prezent
un nou poet de mult talent,
îl voi lăsa pe Morcovel
povestea s-o încheie el.